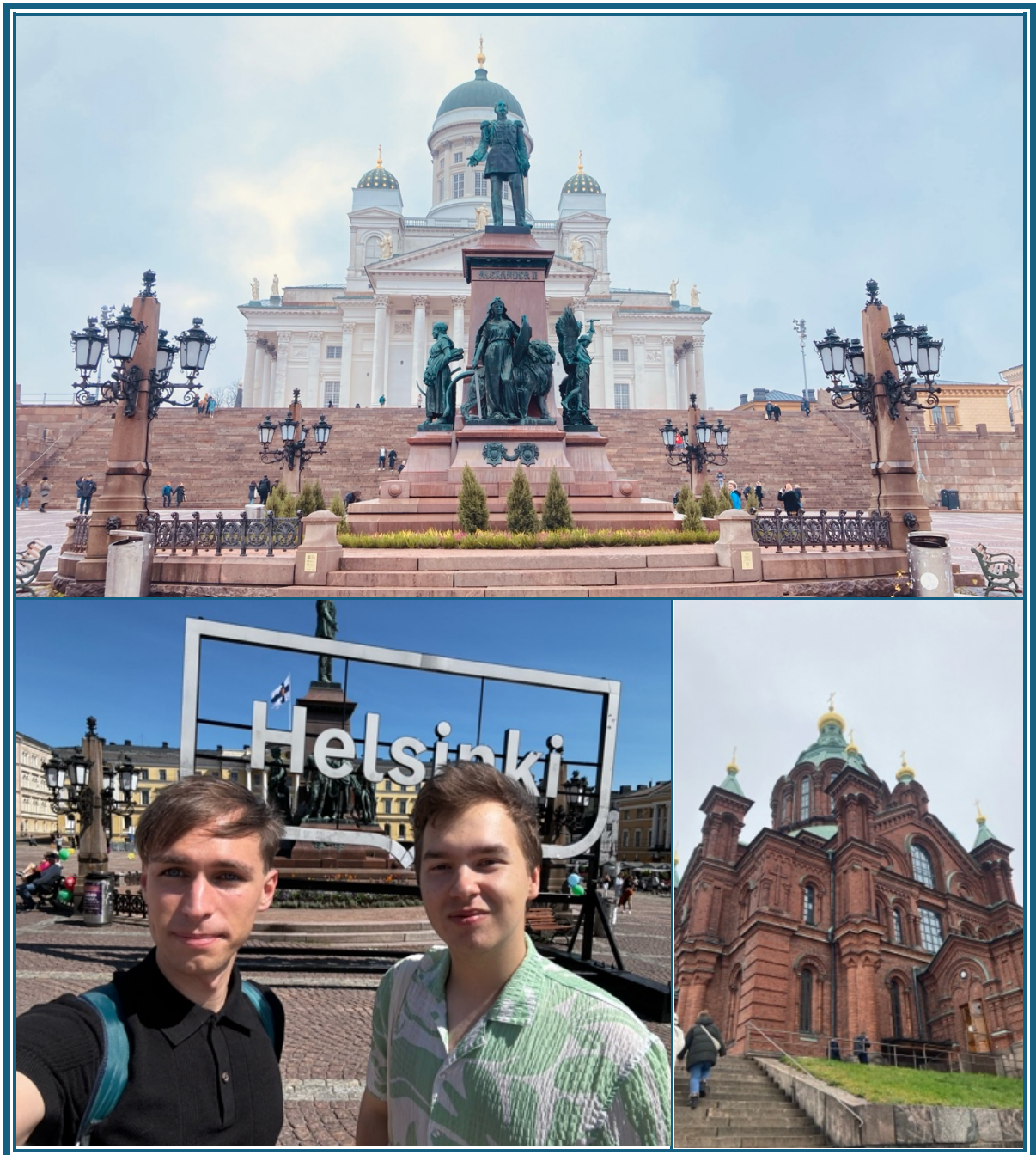


## Erasmus beszámoló

Idén nyáron lehetőségem nyílt részt venni életem első mobilitási programjában az Erasmus+ keretein belül. Június 28-án, péntek este indultam a csodálatos Finnországba, ahol a meleg nyári napokat kellemes, magyar viszonylatban szeszélyes, tavaszias időjárásra cseréltem. A képzés csak a következő hétfőn kezdődött, így alkalmam nyílt a hétvégét Helsinkiben felfedezésével töltenem. Ebben segítségemre volt egy helyi barátom, akivel tanulmányaim kötnek össze, mindketten orosz nyelvészettel foglalkozunk. Sokat megtudtam a helyi kultúráról, építészetéről és történeleméről, miközben próbáltam egy kis finn nyelvi tudást is magamba szívni.



*Városnézésen a barátommal*

Hétfőn aztán kezdetét vette a kurzus, melynek neve „Learning outside the classroom” volt (*magyarul: tanulás a tantermen kívül*). Mivel elsősorban szakmai tanár vagyok, a tanórákon elég kevés lehetőségem adódik elszakadni az ehhez kapcsolódó digitális eszközöktől. Éppen emiatt tetszett meg ez a képzés, reméltem, hogy olyan tudással bővítem a pedagógiai eszköztáramat, ami kicsit kimozdít a hagyományos keretek közül. Elég nagy létszámú, és kellőképp sokszínű csoport jött össze, mind nemzetiség, mind tantárgyak tekintetében. Az első napot az ismerkedésre szántuk, és már itt is több izgalmas módszert tanultam.



*Erasmus csoportunk*

Kedden a finn kultúrával ismerkedtünk, különös figyelmet szentelve a híres finn oktatási rendszer kialakulásának és működésének. Délután idegenvezetővel indultunk városnézésre, és a város legnevezetesebb pontjain túl megismertük a Helsinkii Egyetem történetét is. Emellett azt is megtudtuk, hogy Finnországban a tanárképzésbe az egyik legnehezebb bekerülni, a jelentkezők nagyjából harmadát veszik fel minden évben, ami óriási kontraszt ahhoz képest, hogy a magyar egyetemek lepkehálóval keresik a tanárképzésbe jelentkezőket. Egyébként ez nem csak nekünk volt elképzelhetetlen, a nyugati országok képviselői is hasonlóan meglepetten fogadták a tényt. A nap zárásaként az egyetem mellett elhelyezkedő várostörténeti múzeumban is látogatást tettünk, ahol szintén helyet kapott az oktatástörténet. Az első finn iskolákból fennmaradó tantermi berendezések és eszközök mellett, a rengeteg fotó és újságcikk jól mutatja, hogy milyen szegénységből került felépítésre a világ méltán leghíresebb oktatási rendszere.



A Helsinki Múzeumban

Szerdán az [Oodi](#) nevű helsinki központi könyvtárba látogattunk el, ami ennél valójában sokkal több funkciót lát el. Egy hatalmas, 3 emeletes komplexumról van szó, melynek legalsó szintjén kiállítások és mozi működik. Ugyanitt található egy kávézó, és egy ingyenesen igénybevehető hatalmas közösségi tér asztalokkal, és társasjátékokkal. A második emelet a kreatív ötletek megvalósításáért van – *bárki által ingyen használható* varrógépek, nyomtatók, speciális bőrvágó gépek (és még hosszan lehetne sorolni az eszközök listáját) található itt. Még konzolszoba, zenei próbaterem és informatikai munkaállomás is helyet kapott itt, és habár ezek is *ingyenesek*, előzetes regisztrációhoz kötöttek. A harmadik szinten maga a könyvtár található, ahol szintén kávézó és munkaállomások várják az embert. Mivel esett az eső, egész szerdán beltérbe kényszerültünk, és az Oodi remek helyt adott az tantermen kívüli programok kipróbálásának. Különböző játékos feladatokat próbáltunk ki, ami ezt a közösségi teret helyezi középpontba, és a nap végén csoportokba állva kitaláltunk egy programot, amit a saját osztályunkkal valósítanánk meg ezen a remekül felszerelt és elérhető helyen. Voltak kulturális feladataink, könyveket, festményeket kellett megtalálnunk, de volt olyan is, ahol az volt a feladat, hogy tudjuk meg szabad-e egy adott dolgot az Oodiban csinálni.



*Bepillantás az Oodiba*

Csütörtökön jobb idő lett, így végre szabadtéri lehetőségeket is kipróbálhattunk. Helsinkéhez sok kis sziget tartozik, és mi egy Mustikkamaa (finnül: áfonya föld) nevű helyre mentünk. Itt is rengeteg új fajta feladattípust tanultunk, egyrészt a környezetünk megismerésével kapcsolatban, másrészt arról, hogyan lehet bevinni bizonyos tantárgyakat egy ennyire a modern világtól mentes környezetbe. Voltaképpen ezek a feladatok elvégezhető lennének akár az iskolában is, viszont a lényeg a digitális detoxikációban, a természethez való visszatérésben rejlik. Azt is átbeszéltük, hogyan érdemes egy ilyen alkalomra felkészülni, és milyen eszközök kellene magához a foglalkozás megtartásához. Zárásként néhány a mindfulnesshez kötődő gyakorlatot is megnéztük, így amellet, hogy élvezhető formát adtunk a tanulásnak, még a stresszkezelést és önismeretet is fejlesztettük egy kicsit.



*Foglalkozások a természetben*

A pénteki napon megismertünk egy *Goosechase* nevű applikációt is, amivel érdekes csoportos feladatokat lehet koordinálni. Egyben ez volt az utolsó nap is, ami már a kurzus zárásáról szólt. Én úgy gondolom, hogy rengeteg hasznos dolgot tanultunk, és nemzetközi kapcsolatokra is szert tettünk, ami bármikor jól jöhet még a jövőben. Remélem lesz még alkalmam ilyen élményben, hiszen a szakmai fejlődés mellett lehetőségem nyílt minden irányban fejlődni.



**A képzést elvégeztük!**